DUMINICĂ, 2 Iulie
09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin
18-20 Serviciu divin

JOI, 6 Iulie
18-19 Rugăciune cu frații

VINERI, 7 Iulie
18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

În fiecare duminică după-masă, de la orele 17:30 la 18, biblioteca bisericii vă stă la dispoziție. Domnul să binecuvinteze și lucrarea aceasta.

Rugați-vă și fiți parteneri ai proiectului social al **Bisericii Baptiste NR.2**

120,000 EURO OBIECTIV

83% REALIZAȚI

Mitrescu Leontina – 01.07
Petrovici Stela – 02.07
Secula Paraschiva – 03.07
Selejan Gabriel – 03.07
Blaga Leontin – 04.07
Bumb Elena – 04.07
Burghelea Remus – 04.07
Cotuna Pavel – 04.07
Crișan Gheorghe - 04.07
Popovici Cristian – 04.07
Belea Tania – 07.07
Bledea Ioan – 07.07
Martinovici Letitia – 07.07
Vasiliu Iuliu – 07.07
Burghelea Sarah – 08.07

A recunoaște guvernarea lui Dumnezeu și măreția Sa în toate și peste toate lucrurile, este cel mai minunat omagiu din partea noastră adus Suveranității Sale Universale. – Flavius Duverna

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bărburescu Steluța
Ioan Timișan
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

BISERICA 2
Inradacinati In Cuvant
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu
Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Numărul **323** | **2 Iulie 2017**

MĂREȚIA LUI DUMNEZEU

Nu ne putem imagina ceva mai mare decât Dumnezeu, dar în același timp, nu există absolut nimic în Universul acesta care să ne uimească mai mult ca Dumnezeul nostru.

Există nevoia unei înțelegeri corecte a lui Dumnezeu. Unii oameni Îl văd pe Dumnezeu ca pe un fel de polițist ceresc care caută prilejuri pentru a se dezlănțui împotriva persoanelor care greșesc și se abat de la drumul drept. Alții, Îl percep ca pe un bunic indulgent și drăguț, care nu are vrea cu nici un chip să diminueze plăcerea pe care o au în viață ființele omenești. Acestea și multe alte concepții false despre Dumnezeu se cer a fi corectate.

În mod cert, cercetarea naturii lui Dumnezeu nu ar trebui să fie nici efor speculativ prestat în zona care este dincolo de ceea ce a revelat Dumnezeu, și nici un salt mistic înspre un ceva nedesluși ș nedefinit. Noi Îl cunoaștem pe Dumnezeu doar așa cum S-a revelat El pe Sine. Deși revelația Lui de Sine este fără îndoială concordantă cu natura Lui deplină, și este exactă, ea nu este o revelație exhaustivă. În plus, noi nu înțelegem în întregime sau nu cunoaștem pe deplin ceea ce ne-a revelat El despre Sine. Din această cauză există, și va exista întotdeauna, o notă de mister în cunoașterea lui Dumnezeu.

Dumnezeu este duh; adică, El nu este alcătuit din materie și nu posedă o natură fizică. Lucrul acesta este afirmat cât se poate de clar de Domnul Isus în Ioan 4:24: „Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și adevăr." El nu are limitările pe care le implică un trup fizic. În primul rând El nu este limitat la o anumită localizare geografică și spațială. Mai mult decât atât, Dumnezeu nu este destructibil, cum este materia.

Dumnezeu este personal, El este o ființă individuală, cu conștiență de sine și voință, capabilă să simtă, să aleagă și să aibă o relație reciprocă cu alte ființe personale și sociale. Faptul că Dumnezeu are personalitate este indicat în câteva moduri în Scriptură. Unul dintre acestea este că Dumnezeu are un nume. El are un nume pe care Și-l atribuie și prin care Se revelează. Când Moise se întreabă cum ar trebui să răspundă atunci când israeliții vor cere numele Dumnezeului ca l-a trimis, Dumnezeu Se identifică pe Sine ca „Eu sunt" (Exod 3:14).

Continuarea pe pagina următoare >

O altă dovadă în favoarea naturii personale a lui Dumnezeu este activitatea în care Se angajează. El este descris ca o ființă care posedă toate capacitățile asociate cu personalitatea: El cunoaște, El simte, El voiește, El acționează.

Dumnezeu este viu. El este caracterizat de viață. Acest lucru este afirmat în Scriptură în câteva moduri diferite. Ioan 5:26 vorbește despre Dumnezeu ca despre o ființă care are viață în Sine, iar 1 Tesaloniceni 1:9 prezintă diferența dintre idolii de la care s-au întors tesalonicenii și „Dumnezeul cel viu și adevărat".

Nu numai că acest Dumnezeu are viață, dar El are un gen de viață diferit de cel al oricărei alte ființe vii. În timp ce toate celelalte ființe își au viața în Dumnezeu, El nu Își derivă viața din nici o altă sursă externă. El nu este niciodată înfățișat ca Unul care a fost adus în ființă. Mai mult decât atât, continuarea existenței lui Dumnezeu nu depinde de nimic din afara Lui. Toate celelalte creaturi, atâta timp cât sunt vii, au nevoie de ceva care să le susțină viața. Hrană, căldură, protecție, toate sunt necesare. În cazul lui Dumnezeu însă, nu există nici o indicație privitoare la o asemenea nevoie.

Dumnezeu este un Dumnezeu măreț. Realizarea acestui fapt i-a mișcat pe scriitorii bibilici, cum ar fi psalmiștii. Și această realizare îl mișcă pe credinciosul din zilele noastre, făcându-l să se alăture compozitorului și să proclame:

O, Doamne mare, când privesc eu lumea
Ce ai creat-o prin al Tău cuvânt,
Și ființele ce-mpodobesc natura,
Cum le-ntreții cu brațul Tău cel sfânt

Atunci Îți cânt, măreț Stăpânitor
Ce mare ești, ce mare ești !

Pastor Ioan Cocîrțeu

*****

Credința vede măreția lui Dumnezeu
William Gurnall

Motivul pentru care păcătosul mândru se teme atât de puțin, iar sufletul disperat atât de mult, este că ei nu cunosc măreția lui Dumnezeu. Dar Sfânta Scriptură le poate vindeca pe amândouă:

"Opriți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu."

Aici, Tatăl spune:

"Să știți că EU sunt Dumnezeu și pot ierta cele mai mari păcate; încetați să Mă dezonorați cu gândurile voastre de necredință."

Credința Îl reprezintă pe Dumnezu ca atare. Pentru a putea ști Cine este Dumnezeu, noi trebuie să ne gândim la măreția Lui - El nu este numai înțelept, ci NEMĂRGINIT de înțelept, nu este numai puternic, ci ATOTPUTERNIC. Numai credința poate stabili acest principiu în inima omului, astfel încât faptele lui vor începe să fie în acord cu măreția lui Dumnezeu.

Unii spun că ei cred în îndurarea nemărginită a lui Dumnezeu. Dar dacă ei continuă să poarte flacăra iadului în inimile lor deznădăjduite, ei nu L-au văzut pe Dumnezeu în măreția îndurării Lui.

Disperarea unui om constă în faptul că el crede despre păcatul său că acesta este infinit, dar Dumnezeu neagă acest lucru. El devine atunci asemenea evreilor necredincioși:

"Ei nu și-au adus aminte de mulțimea îndurărilor Tale; și au fost neascultători la mare, la Marea Roșie."

Ei nu puteau sa vadă în Dumnezeu un ajutor suficient pentru o astfel de încercare. Tot ce vedeau era o mulțime de egipteni care veneau să-i ucidă și o mulțime de ape în care să se înece. Astfel, sufletele deznădăjduite văd o mulțime de păcate care-i condamnă, dar nu văd nemărginita îndurare divină pentru a-i salva.

Rațiunea are o statură mică, precum Zacheu, și nu poate găsi îndurare într-o mulțime de păcate. Numai credința poate atinge făgăduința; numai atunci sufletul Îl va vedea pe Isus. Credința acordă un surplus de încurajare din partea lui Dumnezeu:

"El nu obosește iertând"; "El va călca în picioare nelegiuirile noastre; și vei arunca în fundul mării toate păcatele lor."

Acesta este limbajul credinței: Dumnezeu iartă cu o îndurare nemărginită! O piatră aruncată în ocean nu este doar acoperită și înmormântată la mare adâncime.

Dumnezeu va ierta cele mai mari păcate ale tale, spune credința, după cum marea înghite o pietricică aruncată în ea. Câteva păcate turnate asupra cugetului, precum o găleată de apă vărsată pe pământ, ajung sa fie luate ca un adevărat potop; dar cel mai mare păcat aruncat în marea îndurării lui Dumnezeu nu va mai fi niciodată văzut. Astfel, "se va căuta nelegiuirea lui Israel", spune Scriptura, "și nu va mai fi, și păcatul lui Iuda și nu se va mai găsi".

În orice caz, uneori omul poate fi convins pe deplin de îndurarea lui Dumnezeu și, totuși, să se teamă că sfințenia Lui va anula îndurarea pentru astfel de păcate mari.

*****

MAI MARE-I DUMNEZEU...
George Cornici

Mai mare-i Dumnezeu decât îngrijorarea
De ce ne-ngrijorăm? Se pune întrebarea
Când intervine El fug diavolii-n pustie
S-avem în suflet pace, să bem din Apa Vie.

Mai mare-i Dumnezeu decât probleme grele
De-aceea, El, necazuri e-n stare să le spele
El face să răsară Lumină-n ființa noastră
Spre a putea vedea splendoare într-o glastră.

Privim la uriași cu gând că ne-or învinge?
De stăm lângă Păstor tăria nu se stinge
Sublima Lui veghere încredere formează
Să știm că la Stăpân găsim deplină pază.

Fiind de partea noastră Stăpânul îndurării
Nicicând nu vom uita mesajele chemării
Și-n grele suferințe privi-vom spre răsplată
Și optimiști vom trece prin starea complicată.

Motive să ne temem un mâine ce aduce?
Cu El pot pașii noștrii spre Paradis să urce
Necazuri care vin să tulbure umblarea
Se schimbă în ocazii ce nasc înseninarea.

Nimic nu depășește o forță creatoare
Ea poate vindeca o rană care doare
Mai mare-i Dumnezeu decât dureri acute
Ne-ajută să sfârșim lucrările-ncepute.

Când dă năvală oastea cu sediu-n adâncime
S-aducă nimicire în pașnica mulțime
Ce pare imposibil devine biruință
El poate să dărâme chiar munți de neputință.

Călătorim senini prin lumea frământării
Necontenit purtați pe brațele Salvării
Nimic nu depășește divina lor putere
Veniți să Îl urmăm oricând, orice ne-ar cere!